

Egy közérdekű magánügy.

Emberi nemzetünk közös tulajdona, hogy fenyegető vész idején hajlandók vagyunk a baj elhárítására egyesülni; de egyszersmind közös gyarlósága az emberi nemzetnek, hogy mihelyt a baj megszűntnek látszik, nem sokat gondol a valódi helyzet kiismerésével, hanem szétmegyen és megfélemedezik minden bajról. — Így van ez mindenütt e világon, így van nálunk magyaroknál is.

Különösen kifejezést szokott e gyarlóság nyerni olyankor, midőn pénzről van szó s midőn a mindennapi szükség fedezésére rosz következés nélkül látjuk fordíthatni azon összeget, melyet folytonos szükség fedezésére összetettünk.

Telhetetlen vadállat az a mindennapi szükség s mig a bátor ember csaknem mindig jó sikerrel küzd meg vele, hamar megriasztja a bátortalant s leteríti a gyávát. Erős mágnese van az osztozásnak s ha általa néhány forintoz juthatunk, hamar megfélemedezünk a magunk valódi javáról s istenre bizzuk gyermekeink jövőjét, meg nem gondolva, hogy a jó isten csak úgy segít, ha magunk is igyekezünk s meg nem gondolva, hogy valamint nekünk jól esett volna, ha eldőlőinkől rendezett anyagi állást örökölhettünk vala, ugy a természet törvénye tőlünk is megkívánja, hogy gyermekeink jövőjéről gondoskodjunk, s meg nem gondolva, hogy könnyű osztozni, — de nehéz gyűjteni.

E keserű nézet igazsága teljesedett be közelebb, a debreczeni tímárczéh közönségén, midőn mult hó 14-ki közgyűlése alkalmával, erős és hosszas küzdelem után 99 szóval 27 ellenében halomra döntött egy, 5 év alatt nagy szorgalommal létesített s ugy a tagoknak mint azok gyermekeinek igen nagy hasznot ígért épületet, midőn kimondta, hogy azon összegben, melyet egy állandó örökös áruhely megszerzésére 5 év alatt lassankint összegyűjtögetett, osztozni kíván.

Mínthogy lehetnének oly emberek, akik nem ismervén a dolog tiszta valóságát, tévedésből balul ítélnének felette: szükségesnek látom azt a leghitelesebb források nyomán megismertetni a közönséggel; oly tárgyra kérve fel e lapok tisztelt olvasóinak figyelmét, mely egyelőre magánérdekünk látszhatik ugyan, de meggondolva, hogy egy meglehetősen fontos helybeli ipartársulat létele, Debreczen város nem épen csekély számú polgárának jólléte s példaadás tekintetéből minden társadalmi osztályra vonatkozó eszmék körül forog, valójában közérdekünk tekinthető.

A mult évtized mindnyájunk előtt ismeretes azon szakában, midőn a csizmadiaczéh volt áruhelye, melyet a nemes várostól birtárendában, fedélzetében némi kis csorbát szenvedett semmiatt az egész épületet földig le kellett rontani, az épület használhatása nemcsak a csizmadia, hanem a hentes és több más czéhnek is fölmondott s a tímároknak csak ideiglenesen és oly feltétellel hagyatott meg a mészárszék feletti áruhely használhatása, hogy negyedévenként előre lefizetendő bér mellett is, mihelyt rendelt jön, onnan azonnal kiköltözni tartoznak. — Belátván ekkor a tímárok testülete, hogy állandó helyről kell gondoskodnia, az 1858-diki febr. 22-ik napján tartott czéhgyűlés alkalmával néhány előrelátó és a közjó előmozdításán igyekvő tagnak írásban bemutatott azon tervjavaslata fogadtatott el egyhangulag, s mindnyájan azonnal nevünk aláírásával szerződésileg köteleztük magunkat, hogy a három egymásután következő év alatt műhelyeinkből kikerülő, enyvfőzésre használni szokott minden bőrfaragatot, vagyis ennek árából apránként bejövő egész jövedelmet, a czéh közpénztárának felsegélésére, kölcsönképen ugy engedjük át, hogy azon, egy telket örökáron meg szerezve, erre alkalmas állandó áruhelyet építtessünk. Elhatároztuk kamatot nem követelni pénzünk után s annak visszafizetését, 3 év eltelté után, az évenként beveendő tiszta jövedelemből, a betételekhez arányos részletekben, apránként teljesíteni.

E nagy fontosságú ügy intézésére hiteles okirattal egy, 10 tagból álló teljhatalmu bizottmányt vá-

lasztottunk, mely működéseiben a czéh előjáróságával érintkezni köteles volt.

A bizottmány, a begyülemző pénzre számítva, még 1858-ban örökáron megvette s a czéhközség nevére telekkönyveztetta a váradutczai 2130. számú házat, belső és külső telkével együtt, részenként való fizetésre, 17,200 ezüst (most 18,060) frtért. A vételár a 3 év alatt összegyűlt, a legszigorubb ellenőrködés mellett kezelt s akkori viszonyokhoz képest nyereségesen eladott faragat árából, mintegy 24,000 forintból, kamatok és kincstáridíjjal együtt, csakhamar kifizettetett; ami pénz pedig némi beruházásokon túl még fenmaradt, azonnal a takarékpénztárba tételt kamatozás végett.

Mínthogy azonban 1860-ban az jött tudomásunkra, hogy a magas kormány, czéhrendszer helyett iparszabadságot szándékozik létesíteni, nehogy a dolgok átalakultával az egyesek pénzén megvett és már a czéhközség nevére telekkönyvezett birtokhoz oly egyének tarthassanak igényt, kik annak megszerzéséhez semmi áldozatot nem hoztak s hogy másrésztől mindenkinek befektetett pénze teljesen biztosítva legyen: az előbbi tervtől eltérve, részvényes társulattá alakultunk, mely társulatban az akkor 1700 frttal rendelkezett czéhtestület is, csak mint egyes részvényes vehetett részt. Az egész begyűlt pénzt 25,000 frt erejéig 500 db. 50 frtos részvényre osztottuk s az egyes csonka részeket akár készpénzzel 50—50 frtra kiegészíteni, akár a pénztárból készpénzül kivenni mindenkinek szabadságában állott s ennek folytán 1623 frt 64 kr. kivételével, a többi 25,000 frtra szerencsésen kiegészített s a birtok a részvényes társulat nevére törvényesen átiratott.

Ily körülmények közt, a czéh kebelében választott teljhatalmu bizottmánynak természetesen le kellett lépnie s oly bizottmánynak helyet adnia, melyet a részvényes társulat választott. Alapszabályok készítették 12 pontban, melyek az 1862-iki júniusban; a 9-dik pont kivételével egyhangulag, a 9-dik pont pedig 48 szóval 22 ellenében elfogadtatván, azt hittük, hogy immár ledönthetetlenül áll az épület, hogy aggodalom nélkül tekinthetünk társulatunk jövője elé.

De fájdalom! minden szép reményünket semmivé tette a mult hó 14-diki közgyűlés.

Az igazgatóság ekkor már a következő számadási eredményt mutathatá fel: a társulat birtoka áll a 18,060 frton megvett telek és házból, mely többféle beruházás következtében, akkor már 20,000 frt becsárt képviselt, 10,171 frt 4 krnyi tőkéből, mely a takarékpénztárban kamatozott, és 143 frt 1 kr. készpénzből, tehát összesen 30,314 frt 5 krból.

Ha öt év alatt ugyszólván semmiből ily vagyon állhatott elő: nem arra kellett-e ennek a társulatot ösztönözni, hogy tántoríthatlanul haladjon a megkezdett pályán? s mégis, némi vigasztalódással említtük meg, hogy nem kis küzdelem után, a társulat felosztása határozatott el.

Mi természetesenb, mint hogy azon bizottmány, mely a legnagyobb készséggel, minden fizetés nélkül működött míg építeni kellett, (egy tag kivételével) azonnal visszalépett, mihelyt a rombolás eszméje jutott felszínre. Új bizottmány neveztetett tehát ki, mely a lelépettnek minden számadását megvizsgálta s miután legkisebb hibát sem talált, a vagyont átvette s választóinak nevében is, a lelépetteket minden további felelősség terhe alól örökre felmentette.

E ponton áll az ügy e pillanatban s e pontnál akarok én ügyfeleimhez néhány őszinte, jóakaró szót szólani.

Az érvényen kívül helyezett alapszabályok első pontja azt mondja, hogy „a debreczeni tímármestereknek már régóta közös ohajtása, hogy állandó biztos áruhelyet szerezzenek.“ — Azt kérdezem már most: megszűnt-e azon ok, mely e közös ohajtást szülte? nem szentesítette a művelt külföld példája és saját tapasztalásunk azon állítást, hogy ugy szellemi, mint anyagi tekintetben, az egyesülés könnyíti, az elkülönzés pedig hátráltatja a haladást? s nem a köz áruhelyek czélszerűségére mutat-e maga hazai iparosaink azon példája, melyszerint, mihelyt arra magokat

elég erőseknek érzik, azonnal bazart építnek, hogy még erősebbekké legyenek.

A 2-dik pont azt constatirozza, hogy a debreczeni tímárok részvényes társulata nevére, a 2130 számú birtoktest betelekkönyveztetett. — Minden higgadt, értelmes és előrelátó tagja a társadalomnak, azon igyekszik, hogy ha nem a maga, legalább utódai számára fekvő-birtokot szerezzen; hisz még az okatlan állat is hajlékot szerez magának! s ha vannak polgárok, akik házzal nem bírnak, mégis hasznos tagjai az emberiségnek, az előbbi bizonyára nem rajtok, hanem a „nem lehet“-en mulik. Mennyivel szükségesebb a fekvőbirtok társulatnak, melynek ez nemcsak anyagi szüksége, de egyszersmind összetartó kapcsa is?

A 3-dik pont azt tartalmazza, hogy a társulat maga készít magának alapszabályokat, és azokat megtartani egyes tagjai szigoruan köteleztetnek. — Tagadhatlanul joga van valamely társulatnak, az önalkotta szabályokat megváltoztatni és megsemmisíteni; de nevétségessé válik, ha azt mélyen gyökerező ok nélkül teszi; s vajjon van-e itt ilyen ok? feleljenek rá a társulati tagok, és pedig feleljenek most, mig még nem késő.

A 4-dik pont a társulatot tökéletesen önállóvá teszi a czéhtől. — Már említettem e pont keletkezésének okát s ha 1861-ben a szabad ipar elve csak ki mondott, de életbe nem lépett, — valószínű, hogy elébbutóbb nem nemcsak kimondatik, de életbe is lép s mily könnyű szívvel léphetnénk akkor az új rendszer elé, ha előre gondoskodtunk magunkról.

Az 5, 6, 7-dik pont az ügy vezetéséről szól, különösen a 7-dik, kötelességévé teszi a bizottmánynak, hogy a számadásokat figyelemmel kísérje, szigoruan vizsgálja és nem kellően igazolt hibák felderítésénél, az elnököt rögtön közgyűléstartásra ösztönözze. — Azt kérdelem már most tisztelt ügyfeleimtől: találtak-e valaha e pontokra vonatkozó hiányt s nem meggyőzhette-e őket különösen a közelebbi végszámadás, hogy a társulat vagyona hiven kezeltetett?

A 8-dik pont szabadságot ad a tagoknak, hogy részvényeiket a czéhbéli tagok közt eladhassák; — egygyel több ok arra, hogy a társulat fel ne oszoljék.

A 9-dik pont szerint, az évenkénti tiszta jövedelem a részvényesek javára tőkésítettik és csak az áruhely tökéletes felépítése után lehet az évenként begyülemző tiszta jövedelmet kiosztani. — E pont már az alapszabályok elfogadásakor is szemet szurt s nem akarok gyanusítani, de aligha nem ez volt egyik oka az ügy szomorú fordulatának. Pedig lehetetlen be nem látni, hogy e pont a társulat lételeének egyik feltétele, mely nélkül az összerakott tőke mozdulatlanságra lett volna kárhoztatva, és az összerakók, világ végezteig sem érték volna el céljokat.

A 10-ik pont a társulatnak a czéhez való viszonyát tárgyalja.

A 11-dik pont így hangzik:

„Mínthogy e társulat a debreczeni tímárok áruhelyének megszerzésére alakult, annál fogva soha semmi szin és ürügy alatt szándékosan feloszolható nem leszen, hanem közjóra törekedő szándékkal, a későbbi maradék iránt végrendeletileg azon meghagyást hagyományozza, hogy mindaddig, mig e sz. k. Debreczen városban a tímárczéh, habár csak mint a czéh névről nevezett birtokos testület is fen áll, ez általa szerzett birtokot a végletekig bírhasa és használhasa, minden megháborítás nélkül, firól fira.“

E pont előadása után, kétségbeesve azon társulat jövője felett, mely állhatatlanságában feloszlik, holott rövid idő előtt maga mondta ki a feloszolatlanságot, szomorú érzések közt tennem le a tollat, ha meg nem volnék győződve, hogy a közelebbi eset nem egyéb krizisnél s a részvénytársulat feloszlása nem megmásolhatlan tény.

Már fenebb említém, hogy a mindennapi szükség telhetetlen vadállat, épen azért, mert telhetetlen, könnyelműségnek tartom, a jövő jólléttől elragadt falatot dobálni éhes torkába. Az összetett pénz együtt ezerekre megy, de szétszotva tizesekké, egyesekké válik, melyekből a legmagasban érdekeltre sem esik

annyi, amennyivel magán véglegesen segíthetne, a kisebb részvényesek néhány forintja pedig, ha a nagy összegből kiszakítatik, mintha csak feneketlen kutba dobott volna.

Nem tagadom, hisz saját körülményeimről tapasztalom; hogy a mostani üzletpangás és pénzügyi szükség komoly gondolkodásra kényszeríti a szegény iparost, — de hát csak osztzkodás segíthetne e bajon? s új téren: az ipar emelésének, a hitel eszközei felkutatásának, az egymáson segítségnek terén való egyesülés, vagy legrosszabb esetben egyes részvények elárúsítása, nem sokkal biztosabban segítne-e, mint az erő szétforgácsolása? s nem tudnánk-e például, habár nyomorogva is, türelemmel bevárni, míg a már alakulásnak indult pesti iparegyesület olcsó kölcsönpénzzel segítne anyagi viszonyainkon?

Bizonyára mondom szeretett ügyfeleim, megbánjátok, ha a febr. 14-diki határozatot foganatosítottátok és szivemből tanácslom: hagyjátok érintetlenül még most együtt levő vagyontokat, mert nemsokára eljőhet az idő, melyben keservesen gondoltok vissza egy pillanat meggondolatlanságára, és a közös vagyonszükségét újra belátva, nagy bajjal fogjátok összerakosgatni a forintokat, melyeket most oly könnyedén krajczárokká tesztek.

Egy timár.

Debreczeni csereszélen . . .

Debreczeni csereszélen,
A hosszupályi utfélen,
Sugár tölgyfa árnyékában
Egy sir. Rajta fris virág van.

Nem találz itt emlékkőre;
Az emlékezet hűbb őre
Van itt, részvét alakjában;
Kezei közt fris virág van.

Kit fed e sir, — nem is kérde
Az utas, e helyre érve,
Szent imát rebeg magában;
Kezei közt fris virág van.

A szegény, ki kákó-fát hord,
Megpihenni itt üt sátozt;
S im nehéz kákó-fájában
E sirra szánt szép virág van.

A vadász is, állva lesben,
Le-lehajlik titkon, csendben;
S ide érve, kalapjában
E sirra szánt fris virág van.

A népnek kicsinye, nagyja
Áldozatját itt lerakja;
És a sir koszorujában
Folyvást fris és fris virág van.

A szellő is eljár erre,
S a bokorral enyelegve
Halkan így susog magában:
Szép, hogy e siron virág van.

A harmat, könyekből ömlött
S fényben égő, drága gyöngyöt
Rak e sirra, hol folytatban
Gyöngykoszorús fris virág van.

A vihar is, ha e helyre
Téved, egy-egy rövid perczre
Meg-megáll nagy rohamában,
S gyönyörködik a virágban.

Betekint a hold e sirra,
S halvány arcán öröm pirja
Reszket; mert itt általában
Mindig fris és fris virág van . . .

Debreczeni csereszélen,
A hosszupályi utfélen,
Sugár tölgyfa árnyékában
Egy sir. Rajta fris virág van.

Oláh Károly.

Váratlan örömnep.

Történeti beszély Debreczen multjából

Ábray Károlytól.

(Vége.)

Megjelentek másnap a kirendelt időre mindnyáján a leányzók, a városház udvarán.

— Láthatod érdemes murza, — szolt a főbiró, — im itt vannak akiket tőlünk kívántál, teljesítettük parancsodat, több leány ezen korból épenséggel nincs városunkban. Azt mi utcáról utcára megvizsgáltattuk s felnéztük érdemes hites embereink által s erre mindnyáján készek vagyunk meg is esküdni.

A murza sorba állítatá a leányzókat, s egyenkint erősen megnézegeté mindnyáját.

Talált köztök nagyon sok szépet, ki talán kárpótlásul is szolgálhatott volna az elveszettért szultán ő felségének; de ki még sem ugyanaz lett volna, a ki nek föltalálására s visszahozására egyedül terjedt megbízatásuk.

Miután mind sorba vizsgálta őket, nagy dühösen fordult a főbiróhoz:

— S nincs több leány várostokban?

— A gyermekeket és aggokat kivéve, kegyelmes ur!

— Hát valami zsidó nem menekült ide hozzátok tegnap s nem rejtőzik itt valamely leányszemélylyel?

— Egy pillanatig sem túrnók meg körünkben a tisztátalanokat.

— S ti készek vagytok erre meg is esküdni? — ordita még dühösebben a tanácsbeliekre.

— Igen is, készek vagyunk, — felelének azok, nyugodt öntudattal, alázatosan.

— Esküdjetek tehát.

A tanácsbeli érdemes férfiak mindnyájan tudták az egész esetet, föltarták kezeiket s nyugodt lelkiismerettel ünnepelesen mondák mindnyájan:

— Esküszünk.

A murza gyanusan nézett végig rajtok, szerette volna valamelyiknek arcáról leolvasni, hogy hamisan esküszik, de ez arcok nem mutattak egyebet, mint aranytiszta becsületességet.

— Hazugok! hamis esküvők! kutyák vagytok mindnyájan, fakada ki végre a murza indulatosan, tudom, hogy álnokságban jártok, hogy megcsaltatok; Allah verjen meg érte benneteket. Hanem megálljatok! lesz még idő, hogy adnátok ti tiz leányt is azon egy helyett, akit most állnokul magatok közt rejtettek.

Ekép kiabált nagy dühösen; aztán felvetve magát lovára, fenyegetőzések között társaival egyetemben elvágtatott vissza sem nézve többé a csalókra.

Igy derült e szomorú időkben váratlan örömnep az ifju párra, mely egész életre összefűzde szerető sziveiket s melyet, hogy aztán később az egész város meg nem siratott, egyedül azon egyszerű kis körülménynek tulajdonítható, mivel a tatár szultán ő felsége, nemsokára hihetőleg a paradicsom kertének más ujjabb virágában talált kárpótlást az elvesztettért.

Mindezen dolgok pedig illetéknépen tetszetek istennek és azokat véghez is vitte.

Közélet.

— Az alkotmányos közgyűlés által alakított teljhatalmu állandó színház építési bizottmány, melynek feladata az építkezési s felszerelési tervek technikai kivitelére való felügyelet s azokban időnkint netalán teendő változtatások, egyévi mellőztetés után, e hó 8-kán gyűlésre hivatott össze. — Ez alkalommal polgármester ur úgy nyilatkozott, hogy a városi hatóság minden igyekezetét a színház tovább építése és felszerelésére fordítandja.

Ezután Skalnicsky Antal ur bemutatta a pesti nemzeti színház szinpadának berendezője Telepinek, a szinpadi gépezetre vonatkozó terv-rajzait, melyekben az ujjabb időkben czélszerűeknek talált javításokra s újításokra figyelem fordított s miután a tervezetet maga Sk. ur melegen ajánlotta: megbízott, hogy a költségvetést azok alapján készíttesse el; — bemutatta továbbá a földszinti zártszékek beszállását tartalmazó rajzot, mely szerint 262, 174 első, 88 pedig másodosztályu zártszék eszméje helyben hagyatván, a rajzokat vállalkozó építőmester Vecsey Imre urnak átadatott. A szinpadi beldiszítványokat illetőleg Sk. ur oda utasított, hogy Pesten a jelesebb és szakértő színészek ajánlatát is meghallgatván, a legszükségesebb diszítványokra nézve, vázlatot s költségvetést készítsen; — a világítást illetőleg, miután a városnak f. év nov. 1-től kezdve légszeszszel leendő világítása kilitásba helyeztetett s így a színház is azzal fog világíttatni, megbízott Sk. ur, hogy az eredeti terv szerinti világításra nézve részletes tervet és költségvetést, a nézőhely diszítésére nézve pedig tervrajzokat készítsen. — Végül elhatározott, hogy a színházi erkélynek még fel nem épített, utcára néző külső része, vagy is a fal széklapok részint az épület diszítésére, részint a nedvesedéstől megóvása s így tartósbbá tétele tekintetéből, alólról terméskövel szegélyeztessenek, mely terméskövek megrendelésére Sk. ur meg is bizott.

Jelen alkalommal, amiről e lapok hasábjain még mult évben, ideje korán emlékeztünk, nem tartjuk feleslegesnek ismét figyelmeztetni a városi hatóságot, hogy amennyiben a színház terjedelmes udvarának fákkal s diszbokrokkal való beültetése is terveztetett; ennek mielőbbi foganatosíthatása végett, szükséges volna a mult évi mulasztást kettős szorgalommal helyre hozni; a ronda kerítések felett függő kérdéseket elenyésztetni, a Fried Károly szabályellenes és a színháztelkét csönkítő épületeinek rendezésére, a tulajdonost valahára komolyan s hatályosan felszólítani, a Sáskafele ház servitusát tisztába hozni, az épület két oldalán tervezett oldalcsatornák megépíttetése iránt intézkedni, az udvar hátulsó részének és a Fried Károly háza felől kihányandó alapfalak

gödörös helyeinek, jó termőfölddel való meghordatását siettetni, stb. — Ezekre nézve pedig annál inkább nagy figyelmet ohajtunk fordítani, mert a színház környékének kellő diszítése nélkül, a színházat csaknem bevégtetlennek tekinthetjük, másrészt városunk gyönyörködtető s az egészséghez szükséges sétányokban nagy hiányt szenved, a jogkérdések rendezetlenül hagyása pedig később komoly bajt okozhatna. Ide vonatkozólag a télen nem történt egyéb, mint, hogy az egyik nagy mézsgödör szemetes földdel félig meghordatott. Az udvar berendezését és beültetését illető terv megbirálása végett ohajtandó lenne, hogy kerétszeti egyletünk szakértő igazgató-választmánya annak idejében megkerestetnék. — A vasrácsozatra nézve is czélszerű volna most tenni meg az előintézkedést, midőn az emlékkertársulat nagymennyiségű vasat rendelend meg; ezzel együtt hozatva talán még kevesbednék is az anyag költsége, s mindenesetre könnyebbednék az eljárás.

— A debreczeni gazdaszerdészeti tanintézet létrehozása ügyében királyi biztosul kinevezett Abonyi István m. kir. helyt. Tanácsos ur e héten városunkba érkezett. Adja isten, hogy az intézet mielőbb létesüljön, s a várakozásnak megfelelően!

— Mult héten a m. k. Helytartótanács felszólította a helybeli ker. és iparkamarát, mutatná ki: hány gőzmalom van kerületében s ezek mindenike hány mérő buzát volna képes 24 óra alatt megőrölni?

— Reszler ur egy idő óta nagy sikerrel kecsgeti a színházba közönségünket. A mágnest többnyire vendégművészek s művésznők képezik s valóban méltánylandó a változatosság, melyet segélyökkel a műsorozatba behozott. — Bigniót, közönségünk kedvence s kedvencei közt aligha nem a legelső: Prielle Kornélia követi, ki e hó 23—24-dike körül kezdendi meg vendégszereplését s terv szerint három ismertebb szerepén kívül 3 új darabot is hozand magával. — Ugy halljuk, hogy „Dunanan apó“ is megjelen. Talán erre akarta Reszler a közönséget Schönwald és Rotter kisasszonyok által előkészíteni. Oly botránny ellen, minőt a budai népszínházban volt szemtanuk emlegetnek, az izlés, az erkölcs és színészetünk jövője érdekében, előre a legkomolyabban tiltakozunk.

— A helybeli ref. leányiskolákban, a téli közvizsgák e hó folytán következő renddel mennek végbe: 16-dikán délelőtt a miklósutcai, délután a széchenyi. 17-én d. e. a ceglédu. d. u. a vargau. 18-án d. e. a kiscsapóu. d. u. a mesteru. 19-én d. e. a péterfiati. d. u. a nagycsapóu. 20-án d. e. a külvárosi, d. u. a hatvanutcai leányiskolában.

— M. Szigethen lamentálnak, hogy a marhahus ára 9 krról 10-re emeltetett. — Boldog szigethiek! náluk soha a baromvásári árakhoz nem arányult a hus ára s amellet, aki jó hust akar enni, az rendesen tallért, bort, vagy más efelét is fogdos a hus árán kívül.

— A helybeli timárczéh a tavalyi nagy tűzvész alkalmából elhatározta, hogy tűzvész esetén minden külön ösztönzés bevárása nélkül, saját kebelében azonnal gyűjtést rendez és a kárvallottakat rögtön segílyezi. Követendő példa. — Alkalmilag sajnálattal emlitjük itt meg, hogy Debreczenben, ha nagy tűz van, azonnal nagymérvű segélygyűjtés történik, de egykét elégett ház kárvallottjaival alig gondol valaki. Nagyon ohajtandó volna egy állandó segélyezési pénztár.

— A légszeszvilágításra vonatkozó, mult számban emlitett szerződés mindkét fél által aláíratván, tény, hogy városunk már az idén légszeszszel világíttatik, még pedig az utcákon nem csak fali, hanem külön álló lámpák (candelaberek) által is.

— Toth S. cegléduutcai boltja előtt pár nap óta diszes koporsók láthatók bádogból. E koporsókat azon előny mellett, hogy légmentesek és sokáig épen maradnak, olcsóság is ajánlja.

— Heinrich Ignác csódtömegéhez gondnokul Rédl György, perügylőül Mészáros József neveztetek ki. Határidők: a tartozási és követelési állapot felfedezésére márcz. 26. a hitelezők összejövételére april 23.

— Pesten komoly lépéseket tettek „iparegylet“ alakítására, mely olcsó kölcsön által igyekeznek az ipart emelni. — Tervben van egy más társulat is, mely a munkások szívet és elméjét igyekszik képezni.

— A mult szombat este nagy veresség látszott városunkba M. Pércs felől. Egy roppant tűzvész fénye volt az, mely a sárándi erdőben nagy kárt okozott.

— Biztos kutfőből azon értesülést vesszük, hogy városunkban dalárda van alakulóban.

— Érdekes tudni, hogy Bánki István debreczeni szalámigyárából évenként mintegy száz mázsa szalámi kerül ki; Debreczen fogyasztására körülbelöl 10 mázsanit lehet tenni; a többit a haza különböző részeibe s a külföldre viszik. Debreczen szalámigyárában évenként körülbelöl ezer mázsa szalámit gyártanak összesen.

= A „Vasárnapi U.” egy régi hírlapból vett adata szerint a marhavész-beoltás nem új s nem orosz vagy anglus találmány, mert azt e század elején magyar ember Dr. Veszprémi találta fel. — Bővebb ismertetésül hozzá tesszük, hogy Dr. Veszprémi hadházi születésű, debreczeni orvos, nevezetes tudományu férfiú volt, kinek különösen fűvészeti gyűjteményét ma is kincs gyanánt emlegetik.

= Egyik rendes levelezőnk arról tudósít, hogy biharmegyei Telki községben a protestans atyafiak lelkészükkel több év óta vizsgálkozásban élvén, e körülményt egy nagybirtokos arra használta fel, hogy vallási szakadást idézzon elő. — 27 család fő már jelentette is magát, hogy a r. cath. vallásra áttér. De az asszonyok, 27 családanya, határozottan kijelentették, hogy ha férjeik az ő vallásukat elhagyják is, ők nemcsak nem convertálnak, de soha többé tűzhelyökhöz vissza sem térnek. — E körülménynek és annak, hogy nt. Nagy István esperes ur a helyszínen kellő időben megjelenve, a baj okát hirtelen elhárította, sikerült az ingadozó híveket reábirni, hogy vallásukhoz és családjaikhoz hívek maradjanak s lakozzanak tovább is az urnak azon sátorában, amelyben születtek.

Kiadó: a debreczeni Szinügyegylet.
Szerkesztő: Illésy György.

Felszólítás.

Az ispotály tornyában levő meghasadt s hangot vesztett harangok helyett két új haragnak megszerzését rendelte meg a ref. egyház közgyűlése, melyek nagyobbika 7, kisebbje 3 és fél mázsányira határozottatott; a már le is hozatott két új harang hangja azonban nem jól vágván együvé, de az e tárgyban felhatalmazottak azt is tapasztalván, hogy különösen az ispotályi templomhoz közelebb eső környék lakói nagyobb harangokat ohajtanának, melyeket kedves elhunytjaik végtisztessége megadásakor czélszerűen használhatnának: elhatározták a megbizottak, hogy a már meglevő 7 mázsás új harang maradván kisebbiknek, emellé egy nagyobb, még pedig 10 mázsás harang öntessék s erre a szerződés egy pesti harangöntővel meg is köttetett. — Minthogy pedig e nagyobb haragnak készíttetése és felszerelése az egyház közgyűlése által meghatározott árnál körülbelül nyolcz vagy kilencszáz forinttal többbe kerül: egész bizalommal felszólítanak lakostársaink, hogy e szent célhoz járulván a hiányzó összeget keresztyéni jótékony adakozásaikkal kipótolni buzgólkodjanak. — Debreczen. 1863. Márczius 7.

Sombori Imre, e. főgondnok.
Kömlössy Imre.
Zagyva Imre, ispotályi lelkész.
Kovács Lajos.

Az itt említett közzéla e lap szerkesztőségénél adakoztak: Kömlössy Imre 10 frt. Kömlössy Karolina 1 frt. Kömlössy Thurzó Róza 1 frt. Rácz György 5 frt. Telegdi László 1 frt. Szikszay József 5 frt. Farkas Ferencz 5 frt. Illésy György 1 frt. eddig 29 frt. — További adakozásokat szívesen fogad
A szerkesztőség.

Kertészet.

A debreczeni kertészeti egyletnek Lukácsi Sándor ur, az országos kertészeti társulat r. palotai kertéből több nemű oltógalyakat ajándékozván, a tagok közt leendő kiosztás végett: az oltógalyak, melyek közül az egylet tagjai a tőczös kerti faiskolában a kertésznél választhatnak, e következők:

Körétk:
Nyáriak.

1 számú: Nyári Magdolna. — 3 sz. Schweiczi pergamen. — 5 sz. Takarékkörte. — 6 sz. Zöld Hojersverdei. — 8 sz. Nyári Izambert. — 9. sz. Zöld hosszú nyári körte. — 10 sz. Vörös tuskés. — 11 sz. Angol nyári vajonc. — 12 sz. Würtembergi király (König von Württemberg.) — 69 sz. Francia muskataly. — 71 sz. Rheimsi Russelet.

Ősziek.

15 sz. Őszi Pergamen. — 16 sz. Vékony héju. — 20 sz. Szürke esperes. — 21 sz. Chaumonteli őszi vajkörte. — 23 sz. Féltékeny. (Jalousie) — 24 sz. Krasszán pergamen. — 27 sz. Őszi Izambert. — 28 sz. Faszínü vajkörte (Fondante de Bois.) — 29 sz. Capiaumont vajkörte. — 50 sz. Sarnói izletes. (Delice de Charneu.) — 33 sz. Hardenpont izletes. (Delice de Hardenpont) — 38 sz. Napoleon vajkörte. — 40 sz. Diel vajkörte. — 42 sz. Amboázi vajkörte. (Beurre d' Amboise.) — 44 sz. Sándor czár. — 61 sz. Mária Lujza. — 146 sz. Csikos Ármín — 261 sz. Fürstenczelli pergamen.

Téliiek.

43 sz. Hardenpont Kolmár körtéje. — 46 sz. Urak körtéje. — 47 sz. Hardenpont téli vajkörteje, máskép: Ferdinánd koronaörökös. — 48 sz. Kolmár precel vagy Kolmár Souveraine, vagy Kolmar epineaux. — 49 sz. Jaminette. — 50 sz. Kolmar Souveraine. — 51 sz. Angulémi hercegnő. — 52 sz. Vadász körte. — 54 sz. Lauer husvéti vajkörteje, vagy: Téli esperes. — 55 sz. Virguleus. — 56 sz. Egri. — 63 sz. Chaumonteli vadonc. — 65 sz. Kolmar. (Colmar Manna.) — 157 sz. Téli Robin. — 160 sz. Liegel vajoncza. — 283 sz. Tövise Kolmar. (Colmar epineaux.)

Piaczi árak márt. 10-kén.

Közép ár: 1 pozsonyi mérő tiszta buza 3 frt 90 kr. —
Kétszeres 3 frt — kr. — Rozs 2 f. 15 kr. — Árpa 1 f. 75 kr.
Zab 1 f. 45 kr. — Tengeri 2 f. 30 kr. — Köles 2 f. 50 kr. —
Kása 4 f. 20 kr. — Szalonna 24 - 26 f.

60^{dik} ÁRJEJYZÉK

az „István“ gőzhengermalom gyártmányairól.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett, osztrák értékben kötelezettség nélkül.)

A. asztali dara nagy szemű	- - - - -	14 frt.	-	kr
B. ugyanaz apró	- - - - -	14	"	"
C. dara középszerű	- - - - -	12	"	"
0. királyliszt	- - - - -	13	"	"
1. lángliszt	- - - - -	11	"	80 "
2. montliszt	- - - - -	10	"	80 "
3. zsemlyeliszt	- - - - -	9	"	80 "
4. fehérkenyérliszt 1-ső rendű	- - - - -	8	"	"
5. ugyanaz 2-dik	- - - - -	7	"	"
6. barnakenyérliszt	- - - - -	5	"	40 "
Kétszeresliszt	- - - - -	6	"	30 "
Rozsliszt 1-ső rendű	- - - - -	7	"	20 "
Rozsliszt 2-dik rendű	- - - - -	4 frt.	80	kr.

00. árpakása	- - - - -	14	"	"
0. árpakása	- - - - -	13	"	"
1. árpakása	- - - - -	11	"	"
2. árpakása	- - - - -	9	"	"
3. árpakása	- - - - -	6	"	50 "
4. árpakása	- - - - -	6	"	"
Árpaliszt	- - - - -	2	"	40 "
Dercze	- - - - -	2	"	40 "
Lábliszt	- - - - -	2	"	40 "
Korpa	- - - - -	2	"	"
Buzaalj	- - - - -	2	"	80 "

Minden zsákért 1 frt. 5 kr. lefizetendő. E betétet azonban a vevő visszakapja, ha a zsákot, az elvétel számított legfeljebb 3 hó alatt, hiba nélkül, bérmentesen visszazsallítja.

Debreczen 1863. Febr. 1.

Meghívás.

A debreczeni „István“ gőzhengermalom társulat 1863. márczius 22-kén d. e. 10 órakor a polgári kaszinó teremében közgyűlést fog tartani, melyre minden részvényes meghivatik.

Debreczen. 1863. márczius 4.
Vincze Viktor társulati jegyző.
Kömlössy Imre társulati elnök.

Debreczeni takarékpénztár.

Forgalom kimutatása

1862. év január 1-ső napjától kezdve december hó utolsó napjáig.

Főkönyv
167. lap.

Főkönyv lapja	Bevétel	Ausztr. érték		Főkönyv lapja	Kiadás	Ausztr. érték	
		frt.	kr.			frt.	kr.
156	1862. jan. 1. napján készpénz	4815	33	154	Betételek visszafizetésére	143558	65
154	" azóta Betételek	240452	51	154	Tőkésített kamatokra	10543	89
154	" " Tőkésített kamatok	10543	89	155	Betételek kamataira	3767	22
159	" " Kamatja előlegeknek	655	89	132	Részvény kamatra 1855-dik évről	5	25
157	" " Kamatja kölcsönöknek	404	34	133	" " 1856-dik "	6	30
162	" " Beirási díjak	231	24	134	" " 1857-dik "	9	44
161	" " Leszámitolatok	36168	78	142	" " 1858-dik "	56	
163	" " Késedelmi kamatok	30	93	145	" " 1859-dik "	56	
126	" " Könyvecske díjak	35	40	151	" " 1860-dik "	400	
127	" " Részvényátírási díjak	32	70	166	" " 1861-dik "	11020	
165	" " Elengedett kamat	31	70	158	Előlegekre	31038	
105	" " Aranybeváltási nyereség	27	94	160	Leszámitolásokra	1625008	80
164	" " Költség visszatérítés		50	160	Kamat visszatérítésre	45	40
158	" " Visszafizetett előleg	27645	50	137	Jövedelmi adóra	543	76
160	" " leszámítolás	1517141	90	135	Jótékony czélokra	1411	50
118	" " kölcsön	105		149	Pénztárnoki nyugdíjra	420	
				150	Napi biztosi díjakra	546	
				164	Folyó költségekre	659	36
				151	Hivatalbeli szolga jutalma	30	
				164	Jegyző, hivatalnokok s szolga fizetése	1820	
				156	Készpénz maradvány 1862. dec. 31.	7375	98
		1838321	55			1838321	55

Főkönyv
167. lap

Mérleg

1863-dik év január 1-ső napján.

Főkönyv lap	Tartozik	Ausztr. ért.		Főkönyv lap	Követel	Ausztr. ért.	
		frt.	kr.			frt.	kr.
156	1863. év jan. 1. pénztár rovat maradványa	7375	98	141	Részvény tőke rovat maradványa	31500	
118	Kölcsön tőke rovat u. a.	4983	8	154	Betételek u. a.	427800	6
157	Kölcsön kamat rovat u. a.	84	71	155	Betételek kamatai u. a.	8912	14
158	Előleg tőke rovat u. a.	10240	60	161	Leszámitolások előre felvett kamatai u. a.	3234	11
159	Előleg kamat rovat u. a.	52	99	140	Tartalék tőke rovat u. a.	587	46
160	Leszámitolások rovata u. a.	465854	40	129	Részvény kamat tőke u. a. 1852. évről	10	50
139	Értékes szerelmények rovata u. a.	636	81	130	" " " u. a. 1853. "	9	45
137	Jövedelmi adó rovat u. a.	543	76	131	" " " u. a. 1854. "	8	40
164	Folyó költségek rovat u. a.	523	19	132	" " " u. a. 1855. "	21	
135	Jótékony adakozás rovat u. a.	111	50	133	" " " u. a. 1856. "	22	
161	Kamat visszatérítési rovat u. a.	45	40	134	" " " u. a. 1857. "	33	12
149	Pénztárnoki nyugdíj rovat u. a.	420		142	" " " u. a. 1858. "	63	
150	Napi biztosi díjak rovata u. a.	546		145	" " " u. a. 1859. "	312	
164	Jegyző, hivatalnokok s szolga fiz. u. a.	1820		148	" " " u. a. 1860. "	240	
				166	" " " u. a. 1861. "	980	
					Forgalmi jövedelem 1862. évről	19505	18
		493238	42			493238	42

Főkönyv
168. lap.

Vagyon állás

1863 Januárhó 1-jén.

Főkönyv lapja	Cselekvő	Ausztr. ért.		Főkönyv lapja	Szenvedő	Ausztr. ért.	
		frt.	kr.			frt.	kr.
156	1863-dik év január 1-jén készpénzben	7375	98	141	Részvény tőkeért	31500	
118	Kölcsönökben	4983	8	154	Betételekért	427800	6
157	Kölcsön kamataiban	84	71	155	Betételek kamataiért	8912	14
158	Előlegekben	10240	60	161	Leszámitolások előre vett kamataiért	3234	11
159	Előlegek kamataiban	52	99	140	Tartalék tőkeért	587	46
160	Leszámitolásokban	465854	40	129	Részvény kamatért 1852. érvől	10	50
139	Értékes szerelményekben	573	13	130	" " " 1853. "	9	45
				131	" " " 1854. "	8	40
				132	" " " 1855. "	21	
				133	" " " 1856. "	22	
				134	" " " 1857. "	33	12
				142	" " " 1858. "	63	
				145	" " " 1859. "	312	
				148	" " " 1860. "	240	
				166	" " " 1861. "	980	
					Tiszta jövedelem 1862. "	15431	65
		489164	89			489164	89

MENETREND

a tiszavidéki vaspályán. — Érvényes az 186 $\frac{2}{3}$ télhavakra.

I. Kassa és Nagyvárad felé			II. Arad felé			III. Kassa és Nagyváradról Pest és Bécs felé			IV. Arad, Pest és Bécs felé		
Bécs	ind.	8 óra — perc este	Bécs	ind.	8 óra — perc este	Kassa	ind.	5 óra — perc reg.	Arad	ind.	9 óra 33 perc déle.
Pest	"	6 " 25 " reg.	Pest	"	6 " 25 " reg.	Forró-Encs	"	6 " 25 " "	Csaba	"	11 " 59 " "
Czepléd	"	9 " 27 " "	Czepléd	"	9 " 37 " "	Miskolcz	"	7 " 52 " "	Mező-Tur	"	2 " 20 " délu.
Szolnok	"	10 " 27 " "	Szolnok	"	10 " 59 " "	Tokaj	"	9 " 35 " "	Szolnok	"	4 " 18 " "
Püsp.-Ladány	"	1 " 26 " délu.	Mező-Tur	"	12 " 34 " délu.	Debreczen	"	12 " 12 " délu.	Czepléd	érk.	5 " 31 " "
Debreczen	"	3 " — " "	Arad	érk.	5 " 20 " "	Püsp.-Ladány	"	1 " 45 " "	Pest	"	8 " 37 " este
Tokaj	"	5 " 25 " "	Bécs	érk.	5 " 20 " "	Szolnok	"	4 " 44 " "	Bécs	"	6 " — " reg.
Miskolcz	"	7 " 24 " este				Czepléd	érk.	5 " 41 " "			
Forró-Encs	"	8 " 44 " "				Pest	"	8 " 37 " este			
Kassa	érk.	10 " 27 " "				Nagyvárad	ind.	10 " 6 " déle.			
						B.-Ujfalu	"	11 " 34 " "			
Püsp.-Ladány ind.		1 " 58 " délu.				Püsp.-Ladány ér.		12 " 48 " délu.			
B.-Ujfalu	"	3 " 13 " "				Czepléd	"	5 " 41 " "			
Nagyvárad	érk.	4 " 38 " "									

A közállomásokról indulás ideje, a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

A debreczeni vásárok alatt Czepléd és Debreczen között, a cs. k. szab. osztrák állam vasut társaság személy-vonataihoz csatlakozólag, a személyvonatok naponként kétszer közlekednek.

A vasúthoz csatlakozó postakocsik indulnak:

Arad—Szoban. — Indulás Aradról naponként este 6 órakor — Érkezés Aradra naponként reggel 5 órakor. — (Az utasok főtétele nincsen korlátozva.)
 Nagyvárad—Kolosvár. — Indulás Nagyváradról naponként este 6 és fél órakor. — Érkezés Nagyváradra naponként reggel 6 és három negyed órakor.
 Nyíregyháza—Szathmár. — Indulás Nyíregyházáról vasárnap, szerdán és pénteken este 6 órakor. — Érkezés Nyíregyházára hétfőn, szerdán és szombaton reggel 2 órakor.
 Nyíregyháza—Beregasszony. — Indulás Nyíregyházáról naponként reggel 7 órakor — Érkezés Nyíregyházára naponként este 6 órakor.
 Nyíregyháza—Nagybánya. — Indulás Nyíregyházáról hétfőn, kedden, csütörtökön és pénteken reggel 2 órakor.
 Tokaj—S. A. Ujhely. — Indulás Tokajból naponként este 7 órakor. — Érkezés Tokajba naponként reggeli 4 és fél órakor.
 Kassa—Lőcse. — Indulás Kassáról naponként éjjeli 1 órakor. — Érkezés Kassára naponként éjjeli 12 és egy negyed órakor.
 Kassa—Przemysl. — Indulás Kassáról szerdán és szombaton délután 2 órakor. — Érkezés Kassára hétfőn és pénteken délelőtt 10 órakor.
 Kassa—Scigoth. — Indulás Kassáról naponként éjjeli 11 és három negyed órakor. — Érkezés Kassára naponként éjjeli 12 óra 50 perccor.
 Kassa—Munkács. — Indulás Kassáról naponként éjjeli 11 és háromnegyed órakor. — Érkezés Kassára naponként éjjeli 12 óra 50 perccor.

Az igazgatóság.

HIRDETMÉNYEK.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. váltótörvényszéknek f. évi Márcziushó 5-ről 2558 és 2559 szám alatt kelt végzése folytán, ezennel közhírré tétetik: mikép Kovács Lajos debreczeni lakos mint felperes részére, 400 arft s járulékaik erejéig; ugy szinte Kállay Énok mint felperes részére 200 arft s járulékaik erejéig, C. O. Ohm debreczeni lakos mint alperestől lefoglalt következő activ váltó levelek u. m.

1-ször Egy Kerepesen 1862. januar 20-kán kelt, 1862. junius 20-kán lejárt, 1700 arfról szóló, Schvarcz Salamon által kibocsátott, Császár Titus által elfogadott, C. O. Ohmra forgatott, Bécsben fizetendő;

2-ször Egy Pesten 1862. junius 10-kén kelt, kelet után 3 óra lejárt, 2000 arfról szóló, Pollák József által kibocsátott, Rosenberg Sámuel által elfogadott, C. O. Ohmra forgatott, Pesten fizetendő;

3-ször Egy Pesten 1862. junius 15-kán kelt, kelet után 4 óra múlva lejárt 2000 arfról szóló, Pollák József által kibocsátott, Rosenberg Sámuel által elfogadott, C. O. Ohmra forgatott, Pesten fizetendő;

4-ször Egy Pesten 1862 május 15-kén kelt, kelet után 4 óra múlva lejárt, 1500 arfról szóló, Pollák József által kibocsátott, Schamberger Ferencz által elfogadott, C. O. Ohmra forgatott, Pesten fizetendő;

5-ször Egy Pesten 1862. május 15-kén kelt, kelet után 3 óra lejárt, 1500 arfról szóló, Pollák József által kibocsátott, Schamberger Ferencz által elfogadott, C. O. Ohmra forgatott, Pesten fizetendő; és

6-ször Egy kerepesen 1861. december 24-kén kelt, kelet után 5 óra lejárt, 3600 arfról szóló, Schvarcz Salamon által kibocsátott, Császár Titus által elfogadott, C. O. Ohmra forgatott, Bécsben fizetendő, összesen 11,900 arfról szóló eredeti első váltó levelek f. évi márcziushó 30-dik napjának délelőtti 9 óráján a kir. váltótörvényszéki épületben, a kereseti tőkék s járulékaik erejéig nyilvános árverés útján, készpénz fizetés mellett el fognak adatni — Mire a venni kívánók ezennel meghívatnak.

Debreczen: 1863. márcziushó 11.

Báthory Sándor
kik. törvényszéki tag, mint végrehajtó.

4788.
1862.

V. B.

Arverési hirdetés.

Özvegy Genesi Jánosnének Genesi István részére bírói végrehajtás útján lefoglalt 99 arft 60 krajczárra becsült ingóságai és egy hordóban 400 iteze 3 éves Szentimrei hegyibora a folyó évi márczius hónap 19-kén reggeli isteni tisztelet után és ha szükség folytatva délután is Füvészkert utcán a jelenleg Pap László által bérelt csapszék udvarán tartandó közönséges árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőknek el fognak adatni.

Debreczen. 1863. Márczius 4.

Kiss Imre m. k. főjegyző,
mint kiküldött végrehajtó.

1—2

Arverési hirdetmény.

A ref. egyház összes vagyonához tartozó Székely Dienes ház, az Ephorium és az Ispótyly ugynevezett Szegények malmai 1863 évi Pünkösöd 1-ső napjától számított három egymás utáni évekre folyó év márczius 21-kén reggeli 9 órakor az Egyház tanács termében tartandó nyilvános árverésen bérbe fognak adatni, mely árverésre a szükséges bánom pénzzel ellátott bérleni kívánók meghívatnak.

Az árverési feltételek az Egyház pénztári hivatalnál mindenkor megtekinthetők.

Debreczen. 1863. Márczius 5.

Medgyaszay Imre
a ref. egyház algonoka.

„BIHAR“

1—2

című Nagyváradon hetenként kétszer megjelenő politikai, kereskedelmi és társadalmi lap

a biharmegyei gazdasági egylet hivatalos közlönye

Győrffy Gyula szerkesztése mellett, az eddig tanusított sza-badelvű irányban jövő januárhó 1-től kezdve második évi folyamába lép.

Előfizetési árak:

Egy évre 10 arft. fél évre 5 arft. évnegyedre 2 arft 50 kr.

Az előfizetési összegek alólrít kiadóhivatalához bérmentve küldendők.

A „Bihar“

kiadó hivatala. Nagyváradon, Sasuteza 12. sz.

Előfizethetni a „HORTOBÁGY“

f. évi ápril - juniusi, negyedéves folyamára 1 arft 80 krral; az ápril - szeptemberi féléves folyamára 3 arftal; az ápril - deczemberi háromnegyedéves folyamára 4 arft 50 krral. — Az előfizetések a kezelőséghez (Czeplédutca 2151 sz.) küldendők.

Hirdetések jutányos áron közöltetnek.

Arverési hirdetés.

Sz. kir. Debreczen város törvényszéke, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy debreczeni lakos özv. László Józsefnőnek s fiának László Józsefnek N. Váradutca 2084 számú 13,000 arfra becsült házuk s utánna eső 11 hold s 1000 öl on-dódi külső földilletékük, ugy szinten Eleppusztai 11,200 arfra becsült 16 nyilas tanya épületes földjök, — a ház és vele járó külső föld illeték folyó évi márt. 28. a tanya pedig ápril 7-dik napján, mindekor délután 3 órakor a helyszínen másodizben tartandó árverésen bírólágg el fog adatni. — Az árverési feltételek a városi telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a városi törvényszék telekkönyvi tanácsa 1863 márt 11-kén tartott üléséből.

Koncz Lajos

Debreczenben a piac és rózsater szögletén mélt. gr. Dégenfeldház alatt

Ajánlja 27 éves óta legjobb hírből álló, valamint jelen idén legfrissebb és legbiztosabb mindenféle gazdasági, konyhai s kertli

vetemény és virágmagvált

valamint selyem, gyapju s pamut

kézmű és rövid-áru czikkjeit

a legjutányosabb áron,

Vidékről megrendeléseket elfogad bérmentett levélben készpénz beküldés mellett.

Erfurti vetemény magvak.

Kereskedésben már 28 év óta ősmert s mindig tisztán kezelt valódi erfurti kertli vetemény és virágmagvaim biztos voltáról tökéletesen meglevén győződve a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség.

Annál fogva a jelen évre szükséges s ujonan érkezett valóságos erfurti vetemény és virágmagvaimat, melyeket felelősség mellett kaptam, hasonló felelősséggel és biztossággal, jutányos áron ajánlom a n. é közönségnek. Ugyisint franczia, magyar luczerna, löhere, burgundi czukorrépa, tarlórépa és akácza magvaimat is.

Budaházy Antal

debreczeni kereskedő.

Isméti eladásra fontonkint kedvező árak.

Eladó házak.

Nagy-Péterfiában 851. szám alatt és Darabosutczában 995 szám alatti házak, szabad kézből, jutányos áron eladandók.

A feltételekről értekezhetni az ott lakó tulajdonosokkal. 1—3

Hegedüs Károly

fűszerkereskedésben

a legfinomabb mènesi veresborok

kaphatók akó számra. 1—3

Eladó szőlő.

A szécsényi vagy u. n. koskirtben, közel a csőszhához, 4 és fél kapa jókarban levő szőlő, kőpajta, konyha, kamarával, szabadkézből, örökáron eladó. Értekezhetni nagyujutca 1396 sz. alatt a tulajdonossal 1—3

Arverés.

Néhai Radeczky József ur hagyatékához tartozó csapóteczai 327 számú, 17 1/2 öl on-dódi földével 10,000 arfra becsült ház, folyó évi márczius 19-kén d. u. 3 órakor, — szükség esetében f. évi ápril 20-kán d. u. 3 órakor tartandó nyilvános árverésen el fog adatni, az árverési feltételek, melyeknek 1-ső pontja szerint az árverelni kívánó 1000 arft bánatpénzt köteles letenni, a csapóteczai 388 számú házról megtekinthetők.

Eladó szőlő.

A Széchenyikert elején egy hét kapás, nemes fákkal és cserepes pajtával ellátott, jókarban levő szőlő eladó. Értekezhetni a tulajdonos Balogh Lajossal, Széchenyituczán 1812 sz. a.

Arverési hirdetés.

Az özvegy Genes y Pálnő asszony esődtömegéhez tartozó mihályfalvi kéturbéres telek folyó márczius 18-kán dél előtti 9 órakor, — az érkeserői birtok 19-kén dél előtti 9 órakor az illető község házaknál, — végre a tormási pusztabeli birtok 30-kán dél előtti 10 órakor Balvány község házában tartandó közárverés útján Áprihs 4-ső napjától számított egy évre haszonbérbe fognak adatni. A feltételek iránt addig is értekezni lehet Debreczenben tömeggondnok Dalmy Károlylyal. 1—3